

som Valgere henvises til Gve, hvortil de have 3—4 Mil, og hvor de derfor saa godt som aldrig ville møde. Seg skulde imidlertid mene, at en Hovedsag ved enhver Fordeling af Valgkredsene netop maa være den, at det bliver gjort saa let tilgængeligt som muligt for Folk at kunne møde, og det var ogsaa dette Hensyn, man tog i Valgloven af 1849. Det blev derfor ogsaa den Gang udtrykkelig fremhævet, at Sylland skulde have 45 Kredse og Verne kun 46, uagtet der efter Dernes Folketal kunde tilkomme dem flere. (Winther: Nei, Verne fik 55 Kredse). Ja, ganske rigtigt, Kjøbenhavn iberegnet blev det 55 Kredse, men jeg har holdt Kjøbenhavn udenfor, og der var da i Folketal en Forskjel af omtrent 100,000 Beboere. Nu derimod er der kun en Forskjel af noget over 20,000, og saa skal pludselig Dernes Kredse forøges med 3, medens Sylland kun skal forøges med 1 (Vilje: Men Kjøbenhavn skulde jo holdes udenfor.) Ja, deri har det ærede Medlem Ret, men selv om man tager Kjøbenhavn med, saa er der i Forhold til det Antal nye Folkethingsmænd, der foreslaas, foregaaet en større Forøgelse af Befolkningen i Sylland, end der er foregaaet paa Verne. Seg kan saaledes i ingen Henseende finde det af den høitagtede Minister forelagte Lovforslag hensigtsmæssigt, men jeg skal indrømme, at der i Kjøbenhavn er et Misforhold tilstede. Det kunde nu ganske vist siges, at især saalænge samtlige Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd og den Kjøbenhavnske Befolkning tilsyneladende have samme politiske Farve, har det ikke saa Meget at betyde, om en Kreds har nogle Tusinde Valgere færre eller flere; men dette Forhold kunde jo forandre sig, og derfor indrømmer jeg, at en Omfordeling i Kjøbenhavn vil være hensigtsmæssig. Men det staar dog heller ikke værre til i Kjøbenhavn end i Randers Amt, naar man fordeeler Befolkningen ligelig paa samtlige Kredse; der bliver da i begge Tilfælde 20,000 i hver Kreds, og man kan jo nok gaa ud fra som en Rengsgjæring, at Valgernes Tal forholdsvis ikke er saa stort i de Kjøbenhavnske Kredse som i Landkredsene. Seg vil derfor være meget tilbøjelig til for Kjøbenhavns og et Par Amters Bedkommende at foretage en Omfordeling; men jeg kan rigtignok ikke billige, — skjøndt jeg meget vel ser, at den høitagtede Minister her har havt den i sin Tid afgivne Betænkning at holde sig til, — at der i § 3 er optaget en Bestemmelse om, at en Omfordeling af de i Lovforslaget for Kjøbenhavns Bedkommende foreskrevne Valgkredse skal kunne anordnes af Kongen. (En Stemme: Efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen.) Ja, efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen. (Winther: Det er endnu værre.) Det ærede Medlem siger, at det er endnu værre; dette skal jeg henstille; men i alt Fald finder jeg det ikke rigtigt, at en saadan Omfordeling skal kunne foregaa uden Lovgivningsmagtens Samtykke.

Det Tilfælde kan nemlig tænkes, at der under en Regjering af en hvilken som helst Farve kan være en Kreds, som af en eller anden Grund er Regjeringen ubehagelig, og hvortil den derfor kunde ønske at lægge et Kvartier saa en anden Kreds; men det forekommer mig, som sagt, at en saadan Omfordeling ikke bør kunne foregaa uden Lovgivningsmagtens Samtykke, og jeg finder derfor Bestemmelsen i Lovforslaget mindre heldig. Altsaa jeg vil være med til en Omfordeling, saaledes som denne allerede tidligere er bragt paa Dmtale i den i Sessionen 1871—72 afgivne Betænkning, hvoraf man saa, at den støttedes af 8 af Udvalgets 11 Medlemmer; men da den høitagtede Minister ikke har taget Hensyn til dette Flertals Anvisning, saa er der vel ikke Haab om, at han vil gaa denne Vej. Seg skulde derfor heller ikke være saa utilbøjelig til at gaa den Vej, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) omtalte under Forhandlingerne i 1871—72. Han erklærede den Gang, at han var enig i, at der egentlig ikke burde være flere Folkethingsmænd end de 102, der nu ere; men saa burde de ogsaa fordeles ligeligt over hele Landet fra den ene Ende deraf til den anden. Seg kan gaa ind derpaa, men under den Forudsætning, at samtidig Valgstederne henlægges paa de hensigtsmæssigste Punkter; thi det kan ikke negtes, at de nu paa mange Steder ligge paa en uheldig Plads derved, at desmaa Byer have en Slags Forret. Der er imidlertid faameget mindre Grund til at lade disse beholde denne Forret, som det Hensyn til Kommunikationsmidlerne, der i 1849 var det Afgjørende, ikke længere er tilstede i et saadant Maal som dengang, og den Rolle, Byerne tidligere spillede, ogsaa er bleven noget forandret. Altsaa, under denne Forudsætning kan jeg godt gaa den af det ærede Medlem antydede Vej. Seg antager ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds vil gaa ind paa denne Forudsætning. Ud denne Vej kan der da muligen komme god Enighed tilveie her i Thinget om at faae Valgkredsens Fordeling forandret, saaledes at der kan hødes Noget derpaa, at der bliver lagt Mere til Verne derved, at Valgstederne blive lagte mere hensigtsmæssigt, saa at man ikke over i Sylland faar de lange Veie at færdes paa. Man kunde naturligvis ogsaa gaa andre Veie. Man kunde saaledes forandre selve Grundlovens § 32; det vilde let kunne ske forinden et Valg. Den ærede Minister var ikke meget tilfreds med, at Lovforslaget var blevet bejendt, førend han havde forelagt det. Dette er jeg heller ikke meget tilfreds med, og jeg er enig med den ærede Minister heri; men dette Lovforslag har jeg ikke alene kjendt 3—4 Dage, før det blev forelagt, thi Grundprincippet har jeg kjendt et halvt Aar, før det blev forelagt. Seg har nemlig set de samme Theorier fremsatte i visse Blade her i Hovedstaden, og jeg kan saa godt forstaa, at den høitærede Minister fra en